

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Global China's human touch? The internationalisation of Chinese NGOs

Wang, Y.

Citation

Wang, Y. (2024, January 17). *Global China's human touch?: The internationalisation of Chinese NGOs*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3713742>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3713742>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting:

Met dit proefschrift wordt ernaar gestreefd om een systematisch, gestructureerd en op feiten gebaseerd beeld te geven van de internationalisering van Chinese ngo's en om hun rol in de Chinese internationale ontwikkelingssamenwerking te onderzoeken. Daartoe hanteert het een relationele aanpak, waarbij de nadruk komt te liggen op de relaties tussen ngo's en sleutelactoren in de Chinese internationale ontwikkelingssamenwerking, met name de Chinese staat en Chinese bedrijven.

Het proefschrift begint met een overzicht van de huidige stand van zaken van de internationalisering van Chinese ngo's, gebaseerd op een database die ik heb gecreëerd en waarin alle Chinese ngo's zijn opgenomen die tussen 2005 en 2021 internationale ontwikkelingsprojecten hebben uitgevoerd. Uit de database blijkt dat er minder door de overheid georganiseerde ngo's (gonggo's) dan niet-gonggo's – dat wil zeggen maatschappelijke organisaties met een meer fundamenteel karakter – betrokken zijn bij internationale ontwikkelingsprojecten, en dat Chinese ngo's blijken te geven van een grote diversiteit in hun internationale operaties. De omvang van de internationale activiteiten van Chinese ngo's is echter veel kleiner dan die van hun tegenhangers in westerse landen als Groot-Brittannië, Nederland en Canada. Eén reden hiervoor is dat de staatsfinanciering voor dergelijke activiteiten, een belangrijke financieringsbron voor vele westerse ngo's ondanks hun onafhankelijkheid van de overheid op andere vlakken, beperkt is in China, waar ngo's hun overzeese projecten grotendeels moeten betalen uit niet-officiële bronnen.

Op basis van de resultaten van veldwerk, interviews en analyse van de organisatorische discoursen van 28 geselecteerde ngo's, wordt in het proefschrift verder onderzocht in welke mate de internationale activiteiten van Chinese ngo's onafhankelijk van de Chinese staat gebeuren. De belangrijkste bevinding is dat, hoewel de staatsinvloed sterk is, deze niet voortkomt uit beleid, interventies of financiering die specifiek verband houden met de internationalisering van ngo's. In plaats daarvan is de staatsinvloed ingebed in het meer algemene regelgevingssysteem dat de registratie van en het toezicht op ngo's regelt, en in de manier waarop ngo's zelf een beroep doen op officiële discoursen over internationale betrekkingen om hun activiteiten te valoriseren en legitimeren. Dit fenomeen heb ik “ingebede internationalisering” genoemd. Chinese ngo's zijn niet in staat om strategieën en discoursen te ontwikkelen die volledig onafhankelijk zijn van die van de Chinese staat. Ze zijn geneigd om op te treden als promotors van de Chinese ‘zachte macht’, zelfs zonder enige officiële instructie daartoe. Ze lijken ook niet in staat om een transformerende rol te spelen als het gaat om het beïnvloeden van het gedrag van bedrijven met betrekking tot sociale en milieukwesties. Vergeleken met buitenlandse ngo's hebben ze echter wel een thuisvoordeel, wanneer ze samenwerken met Chinese bedrijven, die gemakkelijker met hen kunnen communiceren en meer vertrouwen in hen hebben.

Met zo'n beperkte praktische autonomie kunnen Chinese ngo's duidelijk geen echt *alternatief* bieden voor het reguliere internationale ontwikkelingslandschap van China, ook al wordt het grootste deel van hun internationalisering niet rechtstreeks geïnitieerd en beheerd door de Chinese staat. In plaats daarvan spelen ze een *complementaire* rol, door de diversiteit van de Chinese hulp- en ontwikkelingssamenwerkingsinitiatieven te verrijken en zijn zachte macht te helpen bevorderen. Terwijl ngo's in westerse landen de internationale hulpinspanningen van hun overheden voornamelijk aanvullen door op te treden als contractanten voor staatsdonoragentschappen, is de complementariteit van Chinese ngo's ten opzichte van de overheid gebaseerd op hun gedrag, discours en waarden en niet op hun contractuele relaties met de staat. Het onvermogen van Chinese ngo's om onafhankelijk van de staat programma's en discoursen te ontwikkelen loodst onvermijdelijk de invloed van de Chinese regering binnen de mondiale civiele samenleving, hoewel de mate waarin dit gebeurt aanzienlijk varieert onder Chinese ngo's. Ik hoop dat mijn onderzoek met deze bevindingen de bestaande wetenschap over de mondiale betrokkenheid van China heeft verrijkt, welke zich voornamelijk heeft gericht op de Chinese staat en Chinese investeringen, en eveneens heeft bijgedragen aan de literatuur over de mondiale civiele samenleving, die zich tot nu toe vooral bezighield met Westerse ngo's.